

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ ๑๕๗๓๐

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขออนุญาตย้ายที่ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๑๘.๑/๑๕๕๗๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่ จังหวัดสกลนครได้หารือการขอย้ายสถานบริการ “พรรณนาคาร์เด็น” เนื่องจากสัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่า และสถานบริการ “สวนอาหารหลบลมม” เนื่องจากผู้รับอนุญาตได้นำที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งสถานบริการไปจำหน่ายต่อธนาคาร และถูกดำเนินคดีจนถึงขั้นตอนของการบังคับคดีจึงได้ขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น จนไม่สามารถจะประกอบกิจการสถานบริการในที่ดินเดิมต่อไปได้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง พิจารณาตามประเด็นข้อหารือแล้ว เห็นว่า การขอย้ายสถานบริการเป็นไปตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ โดยกำหนด ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก่ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งในการย้ายสถานบริการ กระทรวงมหาดไทยวางหลักเกณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติไว้ตามความในข้อ ๑๒ (๑) แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยกำหนดให้ในกรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่ง...หากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่ออนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือสุดวิสัยเท่านั้น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๗/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย ซึ่งเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย หมายถึง เหตุใดๆที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จำต้องย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเหตุเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

กรณีตามข้อหารือของจังหวัดสกลนคร จึงพิจารณาได้ ดังนี้

๑. จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่ออนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด การย้ายสถานบริการจะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น กรณีสถานบริการ “พรรณนาคาร์เด็น” มีความประสงค์ขอย้ายสถานที่ตั้งไปตั้งที่แห่งใหม่ เนื่องจากสัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่า เห็นว่า เหตุที่สัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่าดังกล่าวเป็นเหตุใดๆที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจำต้องย้ายสถานที่ตั้ง สถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเมื่อเหตุเช่นนี้ไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ อยู่ในความหมายของเหตุจำเป็นที่ใช้เป็นเหตุในการขอย้ายสถานบริการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑)

/และกรณีดังกล่าว...

และกรณีดังกล่าวกรมการปกครองได้เคยตอบข้อหารือของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุและย้าย สถานบริการร้านทำมือไว้ด้วยแล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ การย้ายที่ตั้งดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ กำหนดไว้ด้วย

๒. กรณีสถานบริการ “สวนอาหารหลมมม” เป็นการขอย้ายที่ตั้งสถานบริการของนางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ เนื่องจากที่ดินเดิม นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ขายเพื่อนำเงินไปชำระหนี้สินที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น สถานที่เดิมจึงไม่อาจตั้งสถานบริการต่อไปได้ จึงถือเป็นเหตุจำเป็นที่ต้อง ย้ายไปที่ตั้งแห่งใหม่ แต่เหตุจำเป็นดังกล่าวนั้นถือว่าเป็นได้เกิดจากการกระทำ หรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาต หรือไม่นั้น เห็นว่า ไม่มีบุคคลใดโดยทั่วไปจะจงใจหรือประสงค์จะกระทำหรือทำให้บกพร่อง เพื่อให้ตนเองมี หนี้สินมาก แต่การทำการค้าย่อมต้องมีกำไรและขาดทุน ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคตที่ไม่อาจทราบได้ หากการค้าใด ทำแล้วมีแต่จะขาดทุนคงไม่มีบุคคลใดทำการค้าดังกล่าวและการที่นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ต้องขายที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งสถานบริการก็เพราะถูกบังคับคดี ดังนั้น จึงเห็นว่าเหตุที่นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ผู้รับอนุญาตมีหนี้สินมาก มิได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตแต่อย่างใด แต่ทั้งนี้เป็น อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่จะใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตให้ย้ายที่ตั้งสถานบริการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายตลเดช พัฒนรัฐ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

๙ ธ.ค. ๕๖

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙

๑๐ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ทารื้อข้อกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการตำรวจนครบาล ด่วนที่สุด ที่ ดช 0011.131/25597 ลงวันที่ 3 กันยายน 2546

ตามหนังสือที่อ้างถึงกองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ทारीกระทรวงมหาดไทยว่า ตามที่ได้มีการประกาศใช้ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2545 นั้น เป็นเหตุให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 จึงได้ขอหารือในปัญหาข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามประเด็น ดังนี้

1. กรณีสถานบริการขอย้ายที่ตั้งจากที่เดิม ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ไปตั้ง ณ ที่แห่งใหม่ ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเช่นกันจะพิจารณาให้ย้ายที่ตั้งได้หรือไม่

2. กรณีสถานบริการขอย้ายที่ตั้งจากที่เดิม ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ขอย้ายที่ตั้งไปอยู่ ณ ที่แห่งใหม่ ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจะพิจารณาให้ย้ายที่ตั้งได้หรือไม่

3. สถานบริการที่ขอย้ายที่ตั้งตามข้อ 1 และ 2 เป็นสถานบริการที่มีอยู่เดิม โดยได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ ใช้บังคับ นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า จากการพิจารณาข้อหารือดังกล่าวของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ 1 ครั้งที่ 39/2546 วันที่ 29 ตุลาคม 2546 สรุปได้ดังนี้

1. กรณีสถานบริการที่มีอยู่เดิมโดยได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ จะขอย้ายสถานที่ตั้งจากเดิมซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไปตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาฯ สามารถย้ายที่ตั้งได้ โดยเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้สถานบริการมาอยู่รวมกันในพื้นที่เดียวกัน แต่จะขอย้ายที่ตั้งจากสถานที่ตั้งเดิมซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว เพื่อขอย้ายไปตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไม่ได้ เพราะสถานบริการกรณีนี้ได้รับสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาฯ อยู่ก่อนแล้วไม่อาจเปลี่ยนแปลงสิทธิเดิมให้ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

2. สำหรับกรณีการย้ายสถานที่ตั้งจากเดิมซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไปตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตก็ไม่สามารถพิจารณาอนุญาตให้ย้ายได้เพราะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการจะควบคุมให้สถานบริการเข้ามาอยู่ในพื้นที่เพื่อการอนุญาต หากมีการย้ายสถานที่ตั้งจะต้องเข้าไปอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกา เท่านั้น เว้นแต่กรณีสถานบริการที่มีอยู่เดิมจะขอย้ายสถานที่เพราะเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย เช่น เพลิงไหม้ หรือถูกเวนคืนที่ดิน และในจังหวัดนั้นไม่ได้กำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ตามพระราชกฤษฎีกา เนื่องจากการจัดตั้งสถานบริการของผู้ประกอบการเป็นสิทธิในการประกอบอาชีพที่มีอยู่เดิมตามมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องได้รับสิทธิในการประกอบอาชีพ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถพิจารณาให้ย้ายได้ โดยพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ประกอบคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 483/2521 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2521 เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ข้อ 9

3. ส่วนสถานบริการตามมาตรา 3 (4) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชกฤษฎีกา เพราะสถานบริการดังกล่าวไม่ต้องขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การย้ายสถานที่ตั้งของสถานบริการดังกล่าวสามารถย้ายได้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

๕
(นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์
โทร./โทรสาร 0 2221 1133

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๓ รอน

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗/ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทารือการขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการในสถานที่ตั้งโรงแรม
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร
อ้างถึง หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๔๑๙๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๘/๑๒๕๘๙
ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่จังหวัดกำแพงเพชรขอหารือกรณีการขอจัดตั้งสถานบริการในสถานที่ตั้งโรงแรมตาม
กฎหมายว่าด้วยโรงแรม ซึ่งเป็นข้อยกเว้นในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เป็นท้องที่อนุญาต
ให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ คำว่า "สถานที่ตั้งโรงแรม" มีความหมายเพียงใด จะมีความหมายว่าจะต้องตั้งอยู่
ภายในอาคารเดียวกับโรงแรมหรือหมายถึงอาณาเขตภายในเอกสารสิทธิอันเป็นสถานที่ตั้งโรงแรม ซึ่งมีการกำหนด
แนวเขตไว้ชัดเจนแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ภายในอาคารหลังเดียวกันกับโรงแรม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามข้อเท็จจริงบริษัทกำแพงเพชรโฮเทล จำกัด ได้ยื่น
คำขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๕) ชื่อสถานบริการ "หนึ่งแปดเก้า" ตั้งอยู่ที่โรงแรมเพชรโฮเทล
เลขที่ ๑๘๙ ถนนบำรุงราษฎร์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยจังหวัดกำแพงเพชร
เป็นจังหวัดที่อยู่ภายใต้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดเป็นท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕
และโรงแรมเพชรโฮเทลเป็นโรงแรมที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ประกอบธุรกิจโรงแรมประเภท ๔
จำนวนห้องพัก ๑๕๐ ห้อง เป็นไปตาม ข้อ ๒๐ (๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบ
ธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการขออนุญาตตั้งสถานบริการและการต่ออายุ
ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการของจังหวัดได้ไปตรวจสอบอาคารสถานที่ที่ขออนุญาตปรากฏว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่มาตรา ๗ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดไว้ แต่อาคารสถานที่ตั้งสถานบริการ
ไม่ใช่อาคารเดียวกันกับตัวอาคารโรงแรม เป็นอาคารคนละหลังตั้งอยู่ห่างกันประมาณ ๑๕ เมตร ตั้งอยู่บนที่ดิน
แปลงเดียวกัน โดยโรงแรมได้จัดทำรั้วกำหนดเขตของโรงแรมกับทางสาธารณะไว้อย่างชัดเจน กรณีดังกล่าว เห็นว่า
การตั้งสถานบริการอยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารสถานที่ตั้งสถานบริการในโรงแรม
จะต้องอยู่ในอาณาบริเวณตามเอกสารสิทธิในที่ดินที่เป็นที่ตั้งโรงแรม โดยไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่ภายในอาคารเดียวกับ
อาคารโรงแรม แต่อย่างไรก็ดี เทียบเคียงหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๘/๑๒๕๘๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐
ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ผู้ได้รับอนุญาต
ให้ตั้งสถานบริการจะต้องเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายตลเดช พัฒนรัฐ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง /

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๕๖๕๓

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๐๐๑๘/๐๐๗๕๒๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตามที่ จังหวัดชุมพรได้หารือการขอย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการ“สวนอาหารน้องนิว” ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร ขอย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการจากเดิมไปอยู่ที่แห่งใหม่เลขที่ ๑/๑๓ ถนนทวีสินค้า ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยให้เหตุผลว่าสัญญาเช่าเดิมสิ้นอายุ ผู้ให้เช่าไม่ประสงค์ต่ออายุสัญญาเช่าและได้บอกเลิกสัญญาเช่าดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง พิจารณาประเด็นตามข้อหารือแล้ว เห็นว่าการขอย้ายสถานบริการเป็นไปตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ โดยกำหนดห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก่ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งในการย้ายสถานบริการ กระทรวงมหาดไทยวางหลักเกณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติไว้ตามความในข้อ ๑๒ (๑) แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ โดยกำหนดให้ในกรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่ง... หากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่ออนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือสุดวิสัยเท่านั้น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๔๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย ซึ่งเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย หมายถึง เหตุใดๆที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจำต้องย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเหตุเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

กรณีตามข้อหารือของจังหวัดชุมพร จึงพิจารณาได้ ดังนี้

๑. จังหวัดชุมพร เป็นจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่ออนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด การย้ายสถานบริการจะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น กรณีสถานบริการ“สวนอาหารน้องนิว” มีความประสงค์ขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่ง เนื่องจากสถานที่ตั้งเดิมตามใบอนุญาตหมดสัญญาเช่าและเจ้าของสถานที่ไม่ประสงค์ให้ต่อสัญญาเช่าอีกต่อไป เห็นว่า เหตุที่สัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่าดังกล่าวเป็นเหตุใดๆ ที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจำต้องย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการ โดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเมื่อเหตุเช่นนี้ไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจึงอยู่ในความหมายของเหตุจำเป็นที่ใช้เป็นเหตุในการขอย้ายสถานบริการ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑) และกรณีดังกล่าวกรมการปกครองได้เคยตอบข้อหารือของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุและย้ายสถานบริการร้านทำมือไว้ด้วยแล้ว

๒. ข้อเท็จจริง...

๒. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการที่สถานบริการ“สวนอาหารน้องนิว” ย้ายมาตั้งในสถานที่แห่งใหม่ โดยใช้ชื่อว่าร้านเทอมินอล ๖๙ จนกระทั่งถูกจับกุมดำเนินคดีข้อหาเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตและเจ้าพนักงานตำรวจได้เปรียบเทียบปรับ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท การถูกดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าวสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตนี้ย่อมมีความหมายว่าร้านเทอมินอล ๖๙ เป็นสถานบริการที่ตั้งขึ้นใหม่แยกต่างหากจากสถานบริการ“สวนอาหารน้องนิว” ซึ่งในส่วนนี้พนักงานเจ้าหน้าที่สมควรแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริงที่กล่าวอ้างดังกล่าวให้ชัดเจน ในเบื้องต้นเชื่อได้ว่า“สวนอาหารน้องนิว”แยกต่างหากจากร้านเทอมินอล ๖๙ ตามฐานความผิดที่ได้ถูกจับกุมดำเนินคดี

ดังนั้น เมื่อฟังได้ว่าสถานบริการ“สวนอาหารน้องนิว”เข้าเหตุตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ข้อ ๑๒ (๑) กรณีมีเหตุจำเป็นจากการที่สัญญาเช่าสิ้นสุดลงซึ่งเจ้าของสถานที่ ไม่ประสงค์ให้ต่อสัญญาเช่าอีกต่อไป และเชื่อได้ว่า“สวนอาหารน้องนิว”แยกต่างหากจากร้านเทอมินอล ๖๙ ดังได้พิจารณาแล้วดังกล่าวข้างต้น ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพรในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ ชอบที่จะใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตให้ย้ายที่ตั้งสถานบริการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้จังหวัดพิจารณาข้อเท็จจริงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นายตลเดช พัฒนรัฐ

(นายตลเดช พัฒนรัฐ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

๖๖ ก.ค.๕๗

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙

ร.อปค. / ๒๕๕๘
ผอ.สน.สก. *สมชาย ฐิตวิริยะวาทิน* / ก.๑. / ๒๕๕๘
ผชช.กม.สน.สก. *สมชาย ฐิตวิริยะวาทิน* / ก.๑. / ๒๕๕๘
ผอ.สรร.๓ *สมชาย ฐิตวิริยะวาทิน* / ก.๑. / ๒๕๕๘
หน.ก.มร. *สมชาย ฐิตวิริยะวาทิน* / ก.๑. / ๒๕๕๘
นิติกร *สมชาย ฐิตวิริยะวาทิน* / ก.๑. / ๒๕๕๘

สมชาย ฐิตวิริยะวาทิน

พยานหลักฐาน (ในศาล) 5
และ ทนายความ (ในศาล) 1

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ ๑๕๗๓๐

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขออนุญาตย้ายที่ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๑๘.๑/๑๕๕๗๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่ จังหวัดสกลนครได้หารือการขอย้ายสถานบริการ “พรรณนาคาร์เด็น” เนื่องจากสัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่า และสถานบริการ “สวนอาหารหลุมมูม” เนื่องจากผู้รับอนุญาตได้นำที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งสถานบริการไปจำนองต่อธนาคาร และถูกดำเนินคดีจนถึงขั้นตอนของการบังคับคดีจึงได้ขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น จนไม่สามารถจะประกอบกิจการสถานบริการในที่ดินเดิมต่อไปได้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง พิจารณาตามประเด็นข้อหารือแล้ว เห็นว่า การขอย้ายสถานบริการเป็นไปตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ โดยกำหนด ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก่ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งในการย้ายสถานบริการ กระทรวงมหาดไทยวางหลักเกณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติไว้ตามความในข้อ ๑๒ (๑) แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยกำหนดให้ในกรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่ง...หากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่ออนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย ซึ่งเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย หมายถึง เหตุใดๆที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จำต้องย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเหตุเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

กรณีตามข้อหารือของจังหวัดสกลนคร จึงพิจารณาได้ ดังนี้

๑. จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่ออนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด การย้ายสถานบริการจะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น กรณีสถานบริการ “พรรณนาคาร์เด็น” มีความประสงค์ขอย้ายสถานที่ตั้งไปตั้งที่แห่งใหม่ เนื่องจากสัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่า เห็นว่า เหตุที่สัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่าดังกล่าวเป็นเหตุใดๆที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจำต้องย้ายสถานที่ตั้ง สถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเมื่อเหตุเช่นนี้ไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ อยู่ในความหมายของเหตุจำเป็นที่ใช้เป็นเหตุในการขอย้ายสถานบริการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑)

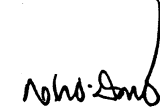
/และกรณีดังกล่าว...

และกรณีดังกล่าวกรมการปกครองได้เคยตอบข้อหารือของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุและย้าย สถานบริการร้านทำมือไว้ด้วยแล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ การย้ายที่ตั้งดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ กำหนดไว้ด้วย

๒. กรณีสถานบริการ “สวนอาหารหลบลมมูม” เป็นการขอย้ายที่ตั้งสถานบริการของนางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ เนื่องจากที่ดินเดิม นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ขายเพื่อนำเงินไปชำระหนี้สินที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น สถานที่เดิมจึงไม่อาจตั้งสถานบริการต่อไปได้ จึงถือเป็นเหตุจำเป็นที่ต้องย้ายไปที่ตั้งแห่งใหม่ แต่เหตุจำเป็นดังกล่าวนั้นถือว่าได้เกิดจากการกระทำ หรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตหรือไม่นั้น เห็นว่า ไม่มีบุคคลใดโดยทั่วไปจะจงใจหรือประสงค์จะกระทำหรือทำให้บกพร่อง เพื่อให้ตนเองมีหนี้สินมาก แต่การทำการค้าย่อมต้องมีกำไรและขาดทุน ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคตที่ไม่อาจทราบได้ หากการค้าใดทำแล้วมีแต่จะขาดทุนคงไม่มีบุคคลใดทำการค้าดังกล่าวและการที่นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ต้องขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งสถานบริการก็เพราะถูกบังคับคดี ดังนั้น จึงเห็นว่าเหตุที่นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ผู้รับอนุญาตมีหนี้สินมาก มิได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตแต่อย่างใด แต่ทั้งนี้ เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่จะใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตให้ย้ายที่ตั้งสถานบริการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

 (นายตลเดช พัฒนรัฐ)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมการปกครอง
 ๙ ธ.ค. ๕๖

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
 ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
 โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙

คดีที่ ๑๐๓๐๗.๖/ว/๒๕๕๕

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว/๒๕๕๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงราย ที่ ชร ๐๐๑๘.๑/๑๓๑๓๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดเชียงรายขอทหารเรือแนวทางปฏิบัติ กรณีบริษัท ตะวันแดง สาดแสงเดือน ณ เชียงราย จำกัด โดยนายชัยวัฒน์ กลั่นนาค ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ตามมาตรา ๓(๔) ชื่อ ตะวันแดง สาดแสงเดือน ณ เชียงราย ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงราย จะสามารถอนุญาตได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดเชียงรายแล้วเห็นว่า การพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และในการพิจารณาอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ และให้พิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและมาตรา ๕ ได้บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดเขตอันมีปริมาตรจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรือต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และการพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการต้องมีหลักฐานและเอกสารถูกต้องครบถ้วน ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ และต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๖ อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ และตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๕

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการร้านตะวันแดง สาดแสงเดือน ณ เชียงราย ตามข้อหารือ เป็นไปด้วยความถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย และแนวนโยบายของรองนายกรัฐมนตรี (ร้อยตำรวจเอก ดร.เฉลิม อยู่บำรุง) จึงขอให้จังหวัดเชียงรายพิจารณาอนุญาตโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเคร่งครัดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประภาศ บุญยินดี)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๓